

ERNST BARLACH – KÄTHE KOLLWITZ

Preko meja eksistence

Njun nepretrgan pledoaje za človeka v njegovi eksistenčni življenjski situaciji uvršča tako Ernsta Barlacha (1870-1938) kot tudi Käthe Kollwitz (1867-1945) med svetovno znane individualne umetniške pozicije v obdobju moderne. V središče svoje umetnosti sta postavila skrbi in stiske ljudi pa tudi njihove upe in sanje ter jih zabeležila v svojih presunljivih slikah. Te slike so presunljive še danes.

Oba svoje umetniško delo že zgodaj koncipirata v protislovju z resničnostjo, ki se občuti kot hladna in zaznamovana z materializmom. Barlach in tudi Kollwitz gresta v svojih delih preko meja eksistence. Med tem ko Barlach vidi premagovanje zlasti v duhovnem smislu, v umski sposobnosti človeka, je umetniško delo Kollwitzeve zvesto socialni in družbenopolitični zavzetosti. Največji dosežek obeh umetnikov pa je gotovo njuno strastno zavzemanje za mir in proti vojni.

Z več kot 160 eksponati nudi razstava retrospektivni vpogled v njuno delo in je doslej najboljše pregled Ernsta Barlacha in Käthe Kollwitz v Avstriji. Muzejska predstavitev bo razširjena z velikoploskovnim oblikovanjem fasad v mestnem jedru Pliberka.

WERNER BERG

Slovo

Pozna dela 1969-1981

V delih Wernerja Berga (1904-1981) pogosto najdemo sledove ukvarjanja s stvaritvami Ernsta Barlacha in Käthe Kollwitz. Kot Barlach tudi Berg dvomi o dosežkih tehničnega in gospodarskega napredka. Že leta 1931 se strokovnjak za ljudsko kulturo in slikar odseli na odročno gorsko kmetijo na jugovzhodu avstrijske Koroške. Živeti želi kot kmet, kljub ostrejšim pogojem in časovnim omejitvam za njegovo slikarstvo. Berg išče pravo, nepopačeno eksistenco stran od običajnih šeg. V naporni vsakdanji resničnosti te odmaknjene regije najde zasnovo, usmerjeno proti družbeni odtujitvi. V več desetletjih nastanejo energične, barvite slike ljudi, njihovega življenjskega okolja in neokrnjene krajine.

V njegovih poznih delih pa se pogled slikarja občutno spremeni. Slike, ki so na tej razstavi delno predstavljene prvič, so presunljiv znak vedno močnejše eksistenčne osamljenosti umetnika. Barve so hladnejše, bolj pridušene. Gole novogradnje, zapuščene kmetije, zaskrbljeni ljudje in melanholične krajine kažejo na strukturno spremembo regije, ki se zdi Wernerju Bergu vedno bolj tuja in vedno bolj oddaljena.

Dialoška zasnova razstav združuje dela Ernsta Barlacha, Käthe Kollwitz in Wernerja Berga. Prikazuje njihov pomen za sedanjost in sproža živahno razpravo o rasti in napredku danes.

Ernst Barlach, Güstroski spomenik (pogled na glavo), bron 1927, fotografija Bernd Boehm
Ernst Barlach, Smrt v življenju, bron 1927, fotografija Bernd Boehm
Käthe Kollwitz, Doprsna podoba delavke z modro ruto, kamnotisk 1903
Käthe Kollwitz, Napad (okolje Upor tkalcev), radiranka 1893-1897
Werner Berg, Hiše v surzvem stanju, olje na platnu 1971
Werner Berg, Dve ženski, olje na platnu 1974

